

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - ל"ג

- בכמה מקומות אמר רב יהודה שצריך לשנות סדר עשייתו שלא יהיה כדרך בנין?
 - מדורה של שרים - קודם יסדר את גג העצים ואח"כ את כתלי העצים וכך אינו דרך בנין.
 - כלי הביצה - יאחז הכלי בידו, וישיב עליו את הביצה ואח"כ יעמיד הכלי ע"ג גחלים.
 - קדירה - תחילה יחזיק הקדירה באוויר, ויניח תחתיה החביות וביניהם האש.
 - מיטה מתפרקת של שרים - ימתח את העור, יביא את הארוכות ויקשור את העור ואח"כ יזקוף את כרעי המיטה ויתקע הארוכות.
- אין סומכין את הקדירה או את הדלת בבקעת עץ משום מוקצה ור"ש מתיר דלית ליה מוקצה. מה הדין להנהיג בהמה במקל ביו"ט? לת"ק אסור, לראב"ד מותר. להו"א נחלקו אף כאן בדין מוקצה. למסקנא: נחלקו האם נראה שהולך לחנגא [למוכרה בשוק].
- חזרא [ענף עץ חד] האם מותר לנוטלו, כדי לתוקעו בצלי כמין שיפוד?

ענף רטוב - לכו"ע אסור. כיון שאינו ראוי אפילו להסקה. ענף יבש - לר"י אסור כיון שהעצים מותרים להסקה בלבד. לרב ששת מותר מה לי לצלות בו מה לי לצלות בגחלתו. ללשון ב': יבש לכו"ע מותר. רטוב - לר"נ לא ראוי להסקה. לר"ש הרי ראוי להיסק גדול.
- אלו הלכות דרש רבא הסובר כר' יהודה את דיני מוקצה?
 - אשה לא תכנס לדיר עצים ליטול 'אוד' - עץ לחתות את התנור, אא"כ יחדם לכלי מבעו"י.
 - אוד שהוכן ונשבר - אין מסיקין בשברי כלים. ורבא אמר: 'צלה לי אוז והשלך מעיו לחתול' כיון שמסריח דעתו עליו מאתמול.
- עץ שמוכן בחצרו להסקה האם מותר ליטלו לשימושים אחרים?

לחצוץ שיניו - לר"א מותר. ולחכמים אסור, כיון שאי"ז צורך הסקה. לטרוח לאסוף לצורך הדלקה - לר"א מותר. ולחכמים מותר רק אלו שלפניו. עוד שנינו: אין מוציאים אור מאבנים וכו' משום שמוליד אש חדשה ואין מלבנים רעפים באור כדי לצלות בהם.
- האם מותר לקטום אוכלי בהמה כדי לחצוץ בהם שיניו?

ברכים: אין בהם משום תיקון כלי - מוללו ומריח בו, ואף קוטמו ומריח וכן חוצץ שיניו. בקשים: כיון שאינם ראויים למאכל בהמה לא יקטמנו ואם קטם, פטור אבל אסור. ואם קטם לחצוץ שיניו. חייב חטאת.
- מצינו סתירה בין הברייתות. באחת: קוטם ומריח. ובשניה: לא יקטום להריח כיצד מתיישב?

להו"א: הברייתא האוסרת בקשין. שמא יחצוץ בהם שיניו. ונדחה: א. שמצינו שלא גזרו על שבירת חבית שמא יעשה פתח יפה. ב. רב יהודה התיר לקצוץ ענפים ולא חשש שמא יעשו מהם כל למסקנא: הברייתא המתירה כדעת חכמים ולא גוזרים להריח שמא יחצוץ, שאף אם יחצוץ נחשב רק שבות. והברייתא האוסרת, כר' אליעזר שהקוטם לחצוץ חייב חטאת וביו"ט במזיד לוקה. בחבית רעועה. אף לר' אליעזר שוברת ולא גוזרים שמא יעשה פתח כיון שמדובר ברעועה שאין לחוש שיעשה לה פתח.
- לת"ק בברייתא מלקט קיסמים להסקה ובלבד שלא יעשה ציבורין. ור"ש מתיר מה טעם מחלוקתם?

לת"ק: נראה כאוסף לצורך חול. ולר"ש: קדרתו מוכחת שאוסף לצורך יו"ט. טעם האיסור להוציא אש חדשה - משום מוליד.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)